

Der henvises til Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 side 249-310.

2.3. *Justitsministeriets overvejelser*

2.3.1. Justitsministeriet kan tilslutte sig, at udgangspunktet fortsat bør være, at den tabende part i en civil retssag på objektivt grundlag skal erstatte den vindende part dennes sagsomkostninger. Justitsministeriet kan også tilslutte sig, at udgangspunktet i indispositive civile sager (sager om ægteskab, forældremyndighed, faderskab, værgemål og prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse eller adoption uden samtykke) dog fortsat bør være, at ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part.

Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at et objektivt ansvar er et strengt ansvar, og at det derfor, for at udgifter skal kunne dækkes som sagsomkostninger på objektivt grundlag, bør kræves, at udgiften har været nødvendig til sagens forsvarlige førelse. Endvidere bør udgifter til advokatbistand i forbindelse med retssagen undergives en særlig behandling, jf. pkt. 2.3.3 nedenfor.

2.3.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig, at der fortsat bør være mulighed for at fravige hovedprincippet om, at den tabende part skal erstatte modparten dennes sagsomkostninger, hvis særlige grunde taler for det. Justitsministeriet er i den forbindelse enig i, at der ved vurderingen af, om den tabende part helt eller delvis bør fritages for at betale sagsomkostninger til den vindende part, bl.a. bør tages hensyn til, om sagen har principiel karakter eller videregående betydning. Er dette tilfældet, kan der også ligesom i dag tages hensyn til, om en af parterne er en offentlig myndighed, en stor erhvervsvirksomhed, en interesseorganisation eller lignende. Justitsministeriet er også enig i, at der i lidt højere grad end efter gældende ret bør ske delvis fritagelse for betaling af sagsomkostninger, således at den tabende part f.eks. pålægges at betale halvdelen af den vindende parts sagsomkostninger.

2.3.3. Justitsministeriet finder ligesom Retsplejerådet, at udgifter til advokatbistand i forbindelse med retssagen fortsat bør erstattes med et passende standardiseret beløb.

Justitsministeriet finder, at dette bør gælde i alle tilfælde, hvor en part under sagen er repræsenteret af en mødeberettiget advokat, herunder når den pågældende advokat er ansat hos parten eller hos en mandatar, der fører retssagen på partens vegne.

I nyeste retspraksis tilkendes ikke sagsomkostninger til dækning af advokatbistand, når den vindende part under sagen er repræsenteret af en advokat, der er ansat hos parten eller hos en mandatar, der fører rets-

sagen på partens vegne, idet der henvises til, at parten henholdsvis mandataren ikke har haft udgifter til advokatsalær. Justitsministeriet finder imidlertid, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at størrelsen af sagsomkostningerne til den vindende part alene afhænger af, om parten under sagen er repræsenteret af en mødeberettiget advokat, og ikke af, om den pågældende advokat modtager betaling i form af salær eller løn. Dette gælder, selv om lønudgiften til en ansat advokat generelt måtte være lavere end salæret til en ekstern advokat, idet sagsomkostningerne udmåles efter standardtakster, der ikke afhænger af partens konkrete udgifter til advokatbistand.

Justitsministeriet er endvidere enig med Retsplejerådet i, at der er behov for en mærkbar forhøjelse af de standardtakster for sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand, som anvendes af domstolene i øjeblikket, med henblik på at opnå en bedre overensstemmelse med parternes faktiske udgifter til advokatbistand. Justitsministeriet finder, at standardtaksterne passende kan udformes som foreslået af Retsplejerådet, jf. pkt. 2.2.3 ovenfor. Med hensyn til sager om krav på højst 50.000 kr., som ikke er omfattet af Retsplejerådets forslag, forudsætter Justitsministeriet, at de gældende takster videreføres uændret. Spørgsmålet om sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand i sager om krav på højst 50.000 kr. vil blive taget op i forbindelse med en stillingtagen til Retsplejerådets forslag om en småsagsproces.

Forslaget om sagsomkostninger vedrører alene forholdet mellem den vindende part og den tabende part. Forslaget vedrører således navnlig ikke forholdet mellem en part og dennes advokat. Forslaget går ud på at forhøje størrelsen af erstatningen til den vindende part til dækning af dennes udgifter til advokat. Forslaget berører derimod ikke størrelsen af selve advokatsalæret, idet dette spørgsmål fortsat vil bero på en aftale mellem parten og advokaten inden for de rammer, som sættes af retsplejelovens § 126, stk. 2, hvorefter en advokat ikke må kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

2.3.4. Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at der fortsat bør anvendes særlige takster i rene in-kassoretssager, hvor kravet slet ikke bestrides. Når kravet ikke bestrides, er der ikke nær så meget arbejde forbundet med retssagen for advokaten, og sagsomkostningsbeløbet til dækning af den vindende parts udgifter til advokatbistand bør derfor også være væsentligt lavere end i sager, hvor kravet bestrides.

Justitsministeriet er også enig med Retsplejerådet i, at der for hvert sagsværdiinterval entydigt bør angives